

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه- کابل

۲۸ مارچ ۲۰۲۱

یونس نگاه

پاریس، الگوئی که مسعود در برابرش جنگید!

احمدشاه مسعود، گلبدین حکمتیار، عبدالعلی مزاری، ربانی و سیاف مردان دارای هدف سیاسی و ایدئولوژی بودند و ایده‌آلهائی برای افغانستان داشتند. آنان اگرچه از نظر قومی و مذهبی تفاوت‌هایی داشتند و زمانی که دشمنان مشترکشان (لیبرال‌ها و چپ‌ها) را از میدان کشیدند، برای تقسیم قدرت با هم جنگیدند، اما همه از نظر فکری برادران همکیش بودند. همه کسانی را که نام بردم، مبارزاتشان را از دهه دموکراسی و یا دوران داوودخان شروع کرده بودند و

از باز شدن جامعه، حضور زنان در محیط کار و تحصیل، کم‌رنگ‌شدن ارزش‌های سنتی و قبیله‌ئی هراس داشتند و با اتکاء به اقلیت مذهبی و روستائی‌های ترسیده از ارزش‌های مدنی، حزب و تشکیلات ساختند.

ایده‌آل لیبرال‌ها و کمونیست‌ها هر دو پاریس بود. کمونیست‌ها از کمون پاریس، اولین تلاش جدی برای ساختن جامعه سوسیالیستی در غرب، و لیبرال‌ها از انقلاب کبیر فرانسه، طلوع جامعه سرمایه‌داری، الگو می‌گرفتند. کمون پاریس و انقلاب کبیر فرانسه هر دو حاصل مبارزه پاریسی‌ها و دیگر غربیان در برابر ارزش‌هایی بود که احمدشاه مسعود و برادران جهادی‌اش به خاطر پاسداری از آن‌ها قیام کرده بودند. احمدشاه مسعود در برابر پاریسی شدن کابل جنگیده بود و یکی از قهرمانان مبارزه علیه تغییر افغانستان بود. الگوی او مدینه و مکه چهارده قرن قبل بود و در برابر دو نیروی طرفدار پاریس‌سازی کابل با شعار الله اکبر، مرگ بر دمکرات و مرگ بر کمونیست مثل شیر ایستاد و مانع تغییر افغانستان شد (لقب شیر پنجشیر را او درین مبارزه کمائی کرد). اما امروز فرزندان آن شیر مرد مسلمان دشمن تغییر، نصب نیم متر لوحه‌ای را جشن گرفته‌اند که در دل پاریس نام او را بر پیشانی دارد. ما افغان‌ها اما باید از خود پرسیم که احمدشاه مسعود بزرگ است که مانع پاریسی شدن کابل شد، یا پاریس بزرگ است که نیم متر لوحه‌اش این قدر افتخار و هیجان خلق می‌کند؟ چه کسی شکست خورده است؟ مسعود و ایده‌آل‌هایش یا پاریس و نیروهای طرفدار پاریسی شدن کابل؟ نصب لوحه نام او حکایت از شکست اخوانیزم و بنیادگرایی دارد یا پیروزی آنان؟

اگر پاریس شهر رؤیائی و زیباست، احمدشاه مسعود چرا در برابر پاریسی شدن کابل ایستاد؟ اگر پاریس زشت است، فرزندان قهرمان ملی جمهوری اسلامی از نیم متر لوحه و نام یک محله از آن شهر ابلیسی چرا به وجد آمده‌اند؟ چرا پیروان مسعود در پی نصب لوحه نام او در یکی از شهرهای ایده‌آل خود آن شیر مرد (مکه، مدینه، ریاض و قم) نیستند تا روح آن بزرگوار آرام بگیرد و پیروانش نیز گمراه نشوند؟ اگر پاریس آن قدر مهم و بزرگ است که تخصیص یک لوحه نیم متری در آن شهر نشانه بزرگی و قهرمانی‌ست، پس چرا او و برادرانش علیه دو گروهی که از پاریس الگو می‌گرفتند، جنگیدند؟

سؤال آخر این‌که پسوند اسلامی در نام حزبی که از مسعود به میراث مانده است (جمعیت اسلامی افغانستان) چه مفهوم دارد؟ اسلامی، شعار میان‌تهی برای فریب مردم است یا سرلوحه مبارزه و ایستادگی در برابر حرکت کابل به مسیر پاریس؟